

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

**مدیریت کل مقررات، مجوزهای بانکی و مبارزه با پول شویی
اداره مطالعات و مقررات بانکی**

اساسنامه نمونه

شرکتهای لیزینگ (واسپاری)

(سهامی خاص)

بسمه تعالی

بخش اول: مشخصات، موضوع و مدت فعالیت شرکت لیزینگ

نام شرکت

ماده ۱- نام شرکت عبارت است از شرکت لیزینگ (واسپاری) که از این پس شرکت نامیده می‌شود.

نوع شرکت

ماده ۲- نوع شرکت سهامی خاص است.

موضوع فعالیت شرکت

ماده ۳- موضوع فعالیت شرکت عبارت است از تأمین مالی مشتری از طریق تهیه کالا اعم از منقول و غیرمنقول توسط شرکت و واگذاری آن به مشتری صرفاً در قالب یکی از قراردادهای اجاره به شرط تملیک و فروش اقساطی در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط.

ماده ۴- شرکت می‌تواند در راستای موضوع فعالیت به شرح ماده ۳ این اساسنامه، به انجام امور ذیل بپردازد:

۱-۴ خرید و فروش انواع اوراق مالی اسلامی در چارچوب قوانین و مقررات؛
۲-۴ دریافت نمایندگی و عاملیت منابع مالی از اشخاص (به جزء بانک‌ها و مؤسسات اعتباری)، به منظور اعطای تسهیلات در قالب یکی از قراردادهای اجاره به شرط تملیک و فروش اقساطی در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط؛

۳-۴ مشارکت سندیکایی با سایر اشخاص (به جزء بانک‌ها و مؤسسات اعتباری)، به منظور اعطای تسهیلات در قالب یکی از قراردادهای اجاره به شرط تملیک و

فروش اقساطی در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا، آیین نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوط؛

۴-۴- دریافت تسهیلات از بانک‌ها و مؤسسات اعتباری مجاز با رعایت مقررات ذی‌ربط؛

تبصره - شرکت مجاز به انجام اجاره کالا اعم از منقول و غیرمنقول به مشتری بدون شرط انتقال مالکیت به وی (اجاره عملیاتی) نمی‌باشد.

مدت فعالیت شرکت

ماده ۵- مدت شرکت از تاریخ ثبت، نامحدود خواهد بود. شروع فعالیت شرکت، از تاریخ صدور مجوز فعالیت توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران است.

تابعیت و مرکز اصلی شرکت

ماده ۶- تابعیت شرکت ایرانی است و مرکز اصلی شرکت در استان.....، شهر..... واقع است. هرگونه تغییر نشانی مرکز اصلی شرکت در شهر مذکور مستلزم تصویب هیأت‌مدیره و تأیید قبلی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران است. انتقال مرکز اصلی شرکت به هر شهر دیگر در داخل کشور منوط به تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده و تأیید قبلی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

بخش دوم: سرمایه و سهم

میزان سرمایه و تعداد سهام

ماده ۷- سرمایه شرکت مبلغ (به عدد) ریال، (به حروف) ریال است که به تعداد..... سهم عادی ریالی بانام تقسیم شده و تماماً پرداخت گردیده است

ماده ۸- شرکت نمی‌تواند سهام مؤسسه اعتباری و یا واحد تابعه مؤسسه اعتباری را که سهامدار شرکت محسوب می‌شود، خریداری نماید.

ورقه سهام

ماده ۹- کلیه اوراق سهام شرکت متحدالشکل و چاپی و دارای شماره ترتیب و حاوی نکات مذکور در ماده (۲۶) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» بوده و به امضای رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل شرکت خواهد رسید و به مهر شرکت ممهور خواهد شد.

گواهینامه موقت سهام

ماده ۱۰- تا زمانی که اوراق سهام صادر نشده است، شرکت به صاحبان سهام گواهی نامه موقت سهام می‌دهد، این گواهی معرف تعداد و نوع سهام و مبلغ پرداخت شده آن است.

مسئولیت صاحبان سهام

ماده ۱۱- مسئولیت صاحبان سهام محدود به مبلغ اسمی سهام آنها است.

انتقال سهام

ماده ۱۲- تشریفات مربوط به ثبت انتقال سهام شرکت و ثبت و تغییر نشانی انتقال گیرنده با رعایت مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۱۳- تملک یا تحصیل هر بخش از سهام شرکت، متضمن رعایت مقررات ذیربط، این اساسنامه و تصمیمات مجامع عمومی سهامداران است.

غیر قابل تجزیه بودن سهام

ماده ۱۴- سهام شرکت غیرقابل تجزیه است. مالکین مشاع سهام بایستی در برابر شرکت به یک شخص نمایندگی بدهند.

بخش سوم: تغییرات سرمایه شرکت

ماده ۱۵- تغییرات سرمایه شرکت با رعایت قوانین و مقررات مربوط و رعایت حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و فعالیت شرکت، انجام می‌گیرد.

ماده ۱۶- هرگاه زیان انباشته شرکت از ۵۰ درصد سرمایه ثبت شده بیشتر شود، هیأت مدیره مکلف است بلافاصله مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام را دعوت تا نسبت به یکی از موارد ذیل اتخاذ تصمیم نماید:

۱-۱۶- افزایش سرمایه حداقل به میزان زیان‌های وارده؛

۲-۱۶- کاهش سرمایه ثبتی به میزان سرمایه موجود، مشروط بر آن که سرمایه فعلی کمتر از حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و فعالیت شرکت نباشد؛

۳-۱۶- انحلال شرکت.

کاهش سرمایه

ماده ۱۷- علاوه بر کاهش اجباری سرمایه به علت از بین رفتن قسمتی از سرمایه شرکت، مجمع عمومی فوق العاده شرکت می‌تواند به پیشنهاد هیأت مدیره در مورد کاهش سرمایه شرکت به طور اختیاری اتخاذ تصمیم کند، مشروط بر آنکه کاهش سرمایه، به تساوی حقوق صاحبان سهام لطمه‌ای وارد نسازد.

ماده ۱۸- کاهش اجباری سرمایه از طریق کاهش تعداد یا مبلغ اسمی سهام صورت می‌گیرد و کاهش اختیاری سرمایه از طریق کاهش بهای اسمی سهام به نسبت متساوی و رد مبلغ کاهش یافته هر سهم به صاحب آن انجام می‌گیرد.

ماده ۱۹- در صورت کاهش سرمایه شرکت به کمتر از حداقل سرمایه تعیین شده توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، هیأت مدیره موظف است بلافاصله فعالیت‌های مرتبط با اعطای تسهیلات جدید را متوقف و نسبت به ترمیم سرمایه اقدام نماید.

افزایش سرمایه

ماده ۲۰- سرمایه شرکت از طریق صدور سهام جدید در چارچوب قوانین و مقررات و پس از اخذ موافقت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قابل افزایش می‌باشد.

تبصره- انتقال اندوخته قانونی به سرمایه ممنوع است.

ماده ۲۱- مجمع عمومی فوق العاده در صورت موافقت با افزایش سرمایه شرکت، شرایط مربوط به فروش سهام جدید و تأدیه قیمت آن را تعیین کرده یا اختیار تعیین آن را به هیأت مدیره واگذار می نماید.

ماده ۲۲- مجمع عمومی فوق العاده می تواند به هیأت مدیره اجازه دهد با رعایت ترتیبات مقرر در ماده ۱۶ این اساسنامه ظرف مدت معینی که نباید از پنج سال تجاوز کند، سرمایه شرکت را تا مبلغی معین، افزایش دهد.

ماده ۲۳- در صورتی که مجمع عمومی فوق العاده، افزایش سرمایه شرکت را از طریق تبدیل مطالبات نقدی حال شده اشخاص به تصویب برساند، تأدیه مبلغ اسمی سهام جدید موکول به اعلام موافقت هر یک از اشخاص مذکور می باشد.

تبصره ۱- در صورت عدم تمایل اشخاص به خرید سهام جدید از محل مطالبات آنان، مطالبات نقدی حال شده به اشخاص مذکور پرداخت می شود.

تبصره ۲- مطالبات نقدی سهامداران بابت سود، با تصویب یا اجرای افزایش سرمایه از این محل، پس از پایان مهلت استفاده از حق تقدم و با رعایت مفاد ماده ۲۴۰ «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷»، حل شده تلقی گردیده و در صورت مطالبه سهامداران پرداخت می گردد.

حق تقدم در خرید سهام جدید

ماده ۲۴- در صورت تصویب افزایش سرمایه، صاحبان سهام شرکت در خرید سهام جدید به نسبت سهامی که مالک می باشند، حق تقدم دارند. این حق قابل نقل و انتقال است. مهلت اعمال حق تقدم، بنا به پیشنهاد هیأت مدیره تعیین می شود.

اعلام افزایش سرمایه و ارسال گواهی نامه های حق خرید سهام

ماده ۲۵- گواهی نامه حق خرید سهامی که سهامداران حق تقدم در خرید آن را دارند باید از طریق پست سفارشی به آخرین آدرس اعلام شده سهامداران در شرکت ارسال شود.

صرف سهام

ماده ۲۶- هرگاه افزایش سرمایه شرکت، از طریق صدور سهام جدید به مبلغی بالاتر از مبلغ اسمی سهم مقرر گردد، عواید حاصله از اضافه ارزش سهام فروخته شده، یا باید به اندوخته منتقل شود یا نقداً بین صاحبان سهام سابق تقسیم گردد و یا در ازای آن سهام جدید به صاحبان سهام سابق داده شود.

انتشار اوراق مالی اسلامی

ماده ۲۷- شرکت می‌تواند با تصویب مجمع عمومی عادی، در چارچوب ضوابط و مقررات نسبت به انتشار اوراق مالی اسلامی اقدام نماید. مجمع عمومی عادی می‌تواند به هیأت مدیره اجازه دهد ظرف مدت معینی که نباید از دو سال تجاوز کند، نسبت به انتشار اوراق مالی اسلامی، مبادرت نماید.

تبصره- تصویب انتشار اوراق مشارکت قابل تبدیل یا تعویض با سهام عادی در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده است.

بخش چهارم: مجامع عمومی

ترتیبات تشکیل مجامع عمومی

ماده ۲۸- مجامع عمومی عادی سالیانه و مجامع عمومی فوق‌العاده را هیأت مدیره دعوت می‌کند. هیأت مدیره و همچنین بازرس شرکت می‌توانند در مواقع مقتضی، مجمع عمومی عادی را به طور فوق‌العاده دعوت نمایند. در این صورت دستور جلسه مجمع عمومی باید در آگهی دعوت قید شود.

ماده ۲۹- سهامدارانی که حداقل یک پنجم سهام شرکت را مالک باشند، حق دارند که دعوت صاحبان سهام را برای تشکیل مجمع عمومی از هیأت مدیره خواستار شوند و هیأت مدیره باید حداکثر ظرف مدت بیست روز از تاریخ تقاضا، مجمع مورد درخواست را با رعایت تشریفات مقرر دعوت کند. در غیر این صورت درخواست‌کنندگان می‌توانند دعوت مجمع را از بازرس شرکت خواستار شوند و بازرس مکلف خواهد بود که با رعایت تشریفات مقرر، مجمع مورد تقاضا را حداکثر ظرف مدت ده روز از تاریخ تقاضا دعوت نماید و گرنه صاحبان سهام حق خواهند داشت رأساً به دعوت مجمع اقدام کنند به

شرط آن که کلیه تشریفات راجع به دعوت مجمع را رعایت نموده و در آگهی دعوت، عدم اجابت درخواست خود توسط هیأت مدیره و بازرس را تصریح نمایند.

ماده ۳۰- چنان چه هیأت مدیره، مجمع عمومی عادی سالانه را در موعد مقرر دعوت نکند؛ بازرس شرکت مکلف است رأساً اقدام به دعوت مجمع مزبور نماید.

وظایف و اختیارات مجمع عمومی عادی

ماده ۳۱- مجمع عمومی عادی می تواند به استثناء مواردی که درباره آن ها در قوانین تعیین تکلیف شده یا اتخاذ تصمیم در باره آنها در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده و مؤسس می باشد؛ تصمیم گیری نماید.

تبصره - تفویض تصویب میزان پاداش و جبران خدمات اعضای هیأت مدیره و تعیین جبران خدمات بازرس به هیأت مدیره شرکت، مجاز نمی باشد.

وظایف و اختیارات مجمع عمومی فوق العاده

ماده ۳۲- هرگونه تغییر در مواد اساسنامه، تغییر در میزان سرمایه شرکت و یا انحلال شرکت منحصرأ در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده می باشد.

ماده ۳۳- مجامع عمومی نمی توانند هیچ گونه تعهدی به تعهدات صاحبان سهام بیفزایند.

شرایط حضور در مجامع و مشارکت در رأی گیری

ماده ۳۴- در کلیه مجامع عمومی، اشخاص حقیقی صاحب سهم می توانند شخصاً یا از طریق نماینده قانونی خود به شرط ارایه مدرک نمایندگی و اشخاص حقوقی صاحب سهم از طریق نماینده یا نمایندگان خود با ارایه مدرک نمایندگی، حضور یابند. هر سهامدار، برای هر یک سهم فقط یک رأی خواهد داشت؛ مشروط بر این که بهای مطالبه شده سهام خود را کاملاً پرداخت نموده باشند.

ماده ۳۵- در کلیه مجامع عمومی حضور وکیل یا قائم مقام قانونی صاحبان سهام و همچنین حضور نماینده یا نمایندگان اشخاص حقوقی به شرط تسلیم مدرک وکالت یا نمایندگی به منزله حضور خود صاحب سهم است.

آگهی دعوت به مجامع عمومی

ماده ۳۶- دعوت از صاحبان سهام برای تشکیل مجامع عمومی، باید از طریق درج آگهی در روزنامه کثیرالانتشاری که آگهی‌های مربوط به شرکت در آن منتشر می‌گردد و همچنین درج آگهی در پایگاه اطلاع‌رسانی شرکت انجام شود. دستور جلسه، تاریخ، ساعت و محل تشکیل مجامع باید در آگهی ذکر گردد.

تبصره - در مواقعی که کلیه صاحبان سهام در مجمع عمومی حاضر باشند؛ انتشار آگهی و رعایت تشریفات دعوت الزامی نیست.

فاصله بین دعوت و انعقاد مجامع عمومی

ماده ۳۷- فاصله بین دعوت و انعقاد هر یک از جلسات مجامع عمومی عادی و فوق‌العاده، حداقل ده روز و حداکثر چهل روز خواهد بود.

دستور جلسه

ماده ۳۸- دستور جلسه هر مجمع عمومی را مقام دعوت‌کننده آن معین می‌نماید. تمامی موارد دستور جلسه باید به صراحت در آگهی دعوت ذکر گردد. انتخاب اعضای هیأت‌مدیره، انتخاب بازرس، تصویب صورت‌های مالی و تقسیم سود و اندوخته‌ها، تغییر اساسنامه و انحلال شرکت، قابل طرح در بخش «سایر موارد» و امثال آن نمی‌باشد. موضوعاتی که به استثنای موارد فوق در دستور جلسه پیش‌بینی نشده است، قابل طرح در مجمع عمومی نخواهد بود مگر این‌که کلیه صاحبان سهام در مجمع عمومی حاضر بوده و به قرار گرفتن آن مطلب در دستور جلسه رأی دهند.

ماده ۳۹- در مواردی که تصمیمات مجامع عمومی یا هیأت‌مدیره متضمن یکی از امور ذیل باشد، لازم است پیش از ارسال صورت جلسه مجمع یا هیأت‌مدیره به مرجع ثبت شرکت‌ها، موافقت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با ثبت موارد مذکور پس از طی مراحل قانونی اخذ گردد:

۳۹-۱- تصویب صورت‌های مالی شرکت؛

۳۹-۲- انتخاب اعضای هیأت‌مدیره، مدیرعامل، حسابرس و بازرس یا بازرسان؛

۳۹-۳- کاهش یا افزایش سرمایه؛

۳۹-۴- ادغام شرکت؛

۳۹-۵- هر نوع تغییر دیگری در اساسنامه؛

۳۹-۶- انحلال شرکت و نحوه تصفیه آن.

هیأت‌ریسه مجمع

ماده ۴۰- مجامع عمومی توسط هیأت‌ریسه‌ای مرکب از یک رییس، یک منشی و دو ناظر اداره می‌شود. ریاست مجمع با رییس یا نایب‌رییس هیأت‌مدیره و در غیاب آن‌ها با ریاست یکی از مدیرانی است که به این منظور از طرف هیأت‌مدیره انتخاب شده باشد.

ماده ۴۱- در مواقعی که انتخاب یا عزل تمام یا بعضی از اعضای هیأت‌مدیره در دستور جلسه مجمع باشد، رییس مجمع از بین سهامداران حاضر در جلسه با اکثریت نسبی انتخاب خواهد شد. دو نفر از سهامداران حاضر نیز به عنوان ناظر مجمع و یک نفر منشی از بین صاحبان سهام یا خارج از آن‌ها از طرف مجمع انتخاب می‌شوند.

طریقه اخذ رأی

ماده ۴۲- اخذ رأی در خصوص انتخاب اعضای هیأت‌مدیره و بازرس، الزاماً به صورت کتبی خواهد بود. در خصوص سایر تصمیمات مجمع، اخذ رأی می‌تواند به صورت شفاهی انجام گیرد.

تبصره- در صورتی که به تشخیص بازرس شرکت، رأی‌گیری به صورت شفاهی به دلیل ترکیب سهامداران حاضر در مجمع، امکان‌پذیر نباشد، اخذ رأی به صورت کتبی به عمل خواهد آمد.

جلسات

ماده ۴۳- هرگاه در مجمع عمومی در خصوص تمام موضوعات مندرج در دستور جلسه مجمع اتخاذ تصمیم نشود، هیأت‌ریسه می‌تواند با تصویب مجمع، اعلام تنفس نموده و تاریخ

جلسه بعدی را که نباید دیرتر از دو هفته باشد، تعیین کند. تمدید جلسه محتاج به دعوت و آگهی مجدد نیست و در جلسات بعد، مجمع با حد نصاب جلسه اولیه رسمیت خواهد داشت.

صورت جلسه‌ها

ماده ۴۴- از مذاکرات و تصمیمات مجمع عمومی، صورت جلسه‌ای توسط منشی تنظیم می‌شود که به امضای هیأت‌رئیس مجمع رسیده و یک نسخه از آن در شرکت نگهداری می‌شود.

اثر تصمیمات

ماده ۴۵- مجمع عمومی که طبق قانون و مفاد این اساسنامه تشکیل می‌گردد، نماینده عموم سهامداران است و تصمیمات آن‌ها برای همگی صاحبان سهام الزام‌آور می‌باشد.

حد نصاب برای رسمیت مجمع عمومی عادی

ماده ۴۶- در مجمع عمومی عادی، حضور دارندگان اقلاً بیش از نصف سهامی که حق رأی دارند ضروری است. اگر در اولین دعوت، حد نصاب مذکور حاصل نشود، مجمع برای بار دوم دعوت خواهد شد. جلسه دوم مجمع با حضور هر عده از صاحبان سهامی که حق رأی دارند، رسمیت داشته و تصمیم‌گیری خواهد کرد مشروط بر این که در دعوت‌نامه مربوط به جلسه دوم، نتیجه دعوت اول قید شده باشد.

حد نصاب آراء برای تصمیم‌گیری در مجمع عمومی عادی

ماده ۴۷- در مجمع عمومی عادی، تصمیمات همواره با اکثریت نصف به علاوه یک آرای حاضر در جلسه رسمی، معتبر خواهد بود، مگر در مورد انتخاب اعضای هیأت‌مدیره و بازررس که اکثریت نسبی کافی است. در مورد انتخاب اعضای هیأت‌مدیره، تعداد آرای هر رأی‌دهنده در عدد اعضایی که باید انتخاب شوند ضرب می‌شود و حق رأی هر رأی‌دهنده برابر با حاصل ضرب مذکور خواهد بود. رأی‌دهنده می‌تواند آرای خود را به یک نفر بدهد یا آن را بین چند نفر که مایل باشد، تقسیم کند.

حد نصاب برای رسمیت مجمع عمومی فوق العاده و اخذ رأی

ماده ۴۸- در مجمع عمومی فوق العاده باید دارندگان بیش از نصف سهامی که حق رأی دارند حاضر باشند. اگر در اولین دعوت، حد نصاب مذکور حاصل نشود، مجمع برای بار دوم دعوت می شود و این بار با حضور دارندگان بیش از یک سوم سهامی که حق رأی دارند، مجمع رسمیت یافته و اتخاذ تصمیم خواهد نمود؛ مشروط به این که در دعوت دوم نتیجه دعوت اول قید شده باشد. تصمیمات مجمع عمومی فوق العاده همواره با اکثریت دوسوم آرای حاضر در جلسه رسمی، معتبر خواهد بود.

بخش پنجم: مدیران شرکت

هیأت مدیره

تعداد اعضای هیأت مدیره

ماده ۴۹- هیأت مدیره شرکت متشکل از (۵/۶/۷/۸/۹ نفر) عضو است که توسط مجمع عمومی مؤسس یا عادی از بین صاحبان سهام واجد شرایط مورد نظر بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران انتخاب می شوند و هر یک و یا همه آنها قابل عزل می باشند.

تبصره ۱- مجمع عمومی مؤسس یا عادی علاوه بر انتخاب اعضای اصلی هیأت مدیره، می تواند نسبت به انتخاب دو نفر دیگر به عنوان اعضای علی البدل هیأت مدیره براساس اولویت اقدام می نماید.

تبصره ۲- هیأت مدیره شرکت موظفند همواره مفاد قانون تجارت، «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷»، قانون تنظیم بازار غیرمتشکل پولی، قانون مبارزه با پولشویی، دستورالعملها، آیین نامه ها و بخشنامه های بانک مرکزی و سایر قوانین و مقررات جاری ذیربط را رعایت نمایند.

انتخاب اشخاص حقوقی به عضویت در هیأت مدیره

ماده ۵۰- اشخاص حقوقی را می توان به عضویت در هیأت مدیره انتخاب نمود. در این صورت شخص حقوقی باید یک نفر را به نمایندگی خود جهت انجام وظایف مدیریت کتباً به

شرکت معرفی نماید. نماینده شخص حقوقی باید واجد شرایط مورد نظر بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بوده و توسط آن بانک تأیید صلاحیت شود.

اختیارات هیأت مدیره

ماده ۵۱- هیأت مدیره برای هرگونه اقدامی به نام شرکت و هر نوع عملیات و معاملات مربوط به موضوع شرکت که انجام و اتخاذ تصمیم درباره آن‌ها در صلاحیت مجامع عمومی نباشد، دارای اختیار است. از قبیل:

- ۱-۵۱- نظارت بر نحوه اداره، حسن اجرای قوانین و مقررات و مدیریت ریسک شرکت،
- ۲-۵۱- نمایندگی شرکت در برابر صاحبان سهام، کلیه ادارات دولتی و غیر دولتی، مؤسسات عمومی، مراجع قضایی و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی،
- ۳-۵۱- تصویب آیین‌نامه‌های داخلی شرکت به پیشنهاد مدیرعامل،
- ۴-۵۱- تأسیس و انحلال شعب در هر نقطه از ایران با اطلاع قبلی بانک مرکزی،
- ۵-۵۱- تصویب ساختار سازمانی، شرایط استخدام و میزان حقوق و دستمزد،
- ۶-۵۱- پیش‌بینی و تصویب بودجه سالانه شرکت،
- ۷-۵۱- افتتاح هر نوع حساب و استفاده از آن به نام شرکت نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری مجاز،
- ۸-۵۱- دریافت مطالبات و پرداخت دیون شرکت،
- ۹-۵۱- صدور، ظهرنویسی، قبولی، پرداخت و واخواست اوراق تجارتي،
- ۱۰-۵۱- انعقاد هر نوع قرارداد، تغییر، تبدیل، فسخ و یا اقاله آن در مورد اموال منقول و غیرمنقول که مرتبط با موضوع شرکت باشد و انجام کلیه عملیات و معاملات مذکور در این اساسنامه و اتخاذ تصمیم در مورد کلیه ایقاعات،

۵۱-۱۱- اتخاذ تصمیم در مورد امور مرتبط با ثبت و معامله کلیه حقوق غیرمادی یا معنوی از جمله هرگونه حق اختراع، نام یا علائم تجاری و صنعتی، کپی‌رایت، سرقتی و کلیه امتیازات متصوره،

۵۱-۱۲- به امانت گذاردن هر نوع سند، مدرک، وجوه شرکت یا اوراق بهادار و استرداد آنها،

۵۱-۱۳- تحصیل تسهیلات از بانک‌ها و مؤسسات اعتباری مجاز با رعایت مقررات اساسنامه حاضر و در چارچوب قوانین و مقررات مربوط،

۵۱-۱۴- رهن‌گذاران اموال شرکت اعم از منقول و غیرمنقول و فک رهن ولو کراراً،

۵۱-۱۵- اقامه هرگونه دعوای حقوقی و کیفری و دفاع از هر دعوای حقوقی و کیفری اقامه شده، در هریک از دادگاه‌ها، دادسراها، مراجع قضایی یا غیرقضایی اختصاصی یا عمومی و دیوان عدالت اداری، از طرف شرکت؛ دفاع از شرکت در مقابل هر دعوای اقامه شده علیه شرکت چه کیفری و چه حقوقی در هریک از مراجع قضایی یا غیرقضایی اختصاصی یا عمومی و دیوان عدالت اداری؛ با حق حضور و مراجعه به مقامات انتظامی و استیفای کلیه اختیارات مورد نیاز در دادرسی از آغاز تا اتمام، از جمله حضور در جلسات، اعتراض به رأی، درخواست تجدیدنظر، فرجام، وخواهی و اعاده دادرسی، مصالحه و سازش، استرداد اسناد یا دادخواست یا دعوا، ادعای جعل یا انکار و تردید نسبت به سند طرف و استرداد سند، تعیین جاعل، حق امضای قراردادهای حاوی شرط داوری یا توافقنامه داوری و ارجاع دعوا به داوری و تعیین و گزینش داور منتخب (با حق صلح یا بدون آن)؛ اجرای حکم نهایی و قطعی داور، درخواست صدور برگ اجرایی و تعقیب عملیات آن، تعیین مصدق و کارشناس، انتخاب و عزل وکیل و نماینده با حق توکیل مکرر، اقرار در ماهیت دعوا، جلب ثالث و دفاع از دعوای ثالث، دعوای متقابل و دفاع در مقابل آنها، ورود شخص ثالث و دفاع از دعوای ورود ثالث، قبول یا رد سوگند، تأمین خواسته، تأمین ضرر و زیان ناشی از جرائم و امور مشابه دیگر،

۱۶-۵۱- تنظیم صورت‌های مالی سالانه و گزارش فعالیت هیئت مدیره و ارائه آن به بازرس و حسابرس،

۱۷-۵۱- تنظیم صورت‌های مالی میان دوره‌ای در مقاطع سه ماهه و ارائه صورت‌های مالی ۶ ماهه به حسابرس بازرس،

۱۸-۵۱- دعوت مجامع عمومی عادی و فوق‌العاده و تعیین دستور جلسه آن‌ها،

۱۹-۵۱- پیشنهاد هر نوع اندوخته بجز اندوخته قانونی،

۲۰-۵۱- پیشنهاد تقسیم سود بین صاحبان سهام،

۲۱-۵۱- پیشنهاد اصلاح اساسنامه به مجمع عمومی فوق‌العاده،

۲۲-۵۱- فراهم آوردن زمینه‌های لازم جهت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و امکان رسیدگی جامع و کافی برای بازرسان اعزامی آن بانک.

ترتیبات عضویت در هیأت مدیره

ماده ۵۲- انتخاب اعضای هیأت مدیره شرکت و تمدید دوره مسئولیت آن‌ها، منوط به تأیید صلاحیت اشخاص مذکور توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

ماده ۵۳- در صورت سلب صلاحیت هر یک از اعضای هیأت مدیره توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، عضو مذکور منفصل تلقی می‌گردد. در این حالت لازم است بلافاصله با رعایت ترتیبات، مجمع عمومی عادی شرکت جهت تکمیل اعضای هیأت مدیره تشکیل شود.

شرایط اعضای هیأت مدیره

ماده ۵۴- هیچ‌یک از اعضای هیأت مدیره شرکت اصالتاً یا به نمایندگی از شخص حقوقی، نمی‌تواند همزمان در شرکت دیگر که تمام یا بخشی از سرمایه آن متعلق به دولت یا نهادها یا مؤسسات عمومی غیردولتی است؛ عضو هیأت مدیره انتخاب شود.

مدت مدیریت اعضای هیأت مدیره

ماده ۵۵- مدت مدیریت اعضای هیأت مدیره شرکت دو سال است. مدت مذکور تا زمانی که تشریفات راجع به ثبت و آگهی انتخاب مدیران بعدی انجام گیرد خود به خود ادامه خواهد داشت. بر این اساس و موافق ماده (۱۳۶) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» مدیران قبلی انجام وظیفه خواهند نمود. تجدید انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل هیأت مدیره شرکت، برای دوره‌های بعدی با رعایت شرایط این اساسنامه و تأیید مجدد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بلامانع است.

تکمیل اعضای هیأت مدیره

ماده ۵۶- چنانچه بنا به هر دلیل از جمله سلب صلاحیت اعضای هیأت مدیره توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، تعداد اعضای هیأت مدیره کمتر از حد نصاب مقرر شود و عضو علی‌البدل نیز وجود نداشته باشد یا کافی نباشد، لازم است بلافاصله با رعایت ترتیبات، مجمع عمومی عادی شرکت جهت تکمیل اعضای هیأت مدیره تشکیل شود.

تبصره- در صورتی که اشخاص حقوقی عضو هیأت مدیره، نماینده حقیقی خود را حداکثر پانزده روز پس از انتخاب در مجمع معرفی نمایند یا به هر دلیلی این پست به مدت سه ماه بالاتصدی بماند، در حکم استعفای شخص حقوقی از عضویت در هیأت مدیره می‌باشد.

ماده ۵۷- هرگاه هیأت مدیره، ظرف مدت یک ماه، تاریخ تشکیل مجمع عمومی برای انتخاب اعضای جدید هیأت مدیره را به سهامداران اطلاع ندهد، هر ذی‌نفع حق دارد از بازرس شرکت بخواهد که به دعوت مجمع عمومی عادی جهت تکمیل اعضای هیأت مدیره با رعایت تشریفات لازم اقدام کند. بازرس مکلف به انجام چنین درخواستی حداکثر ظرف مدت یک ماه می‌باشد.

استعفای اعضای هیأت مدیره

ماده ۵۸- در صورتی که هر عضو هیأت مدیره بخواهد از سمت خود استعفا دهد، باید موضوع را به هیأت مدیره و بازرس اطلاع دهد و تا تعیین جانشین، در سمت خود باقی بماند. کلیه مسئولیت‌های عضو هیأت مدیره تا زمان تعیین جانشین، متوجه عضو مستعفی خواهد بود.

غیبت در جلسات هیأت مدیره

ماده ۵۹- عدم حضور هر یک از اعضای هیأت مدیره بیش از چهار جلسه متوالی یا شش جلسه متناوب در طول یک سال شمسی بدون عذر موجه، خود به خود موجب سلب عضویت وی در هیأت مدیره می شود. تشخیص موجه بودن غیبت برعهده سایر اعضای هیأت مدیره است.

سهام وثیقه

ماده ۶۰- هر یک از اعضای هیأت مدیره باید حداقل سهم از سهام شرکت را در تمام دوره مأموریت خود دارا باشد و آن را به عنوان وثیقه نزد شرکت بسپارد. این سهام برای تضمین خساراتی است که ممکن است از تصمیمات اعضای هیأت مدیره منفرداً یا مشترکاً بر شرکت وارد شود. سهام مذکور با نام بوده و قابل انتقال نیست و مادام که مدیری مفصاحساب دوره تصدی خود در شرکت را دریافت نداشته است، سهام مذکور نزد شرکت به عنوان وثیقه باقی خواهد ماند. وثیقه بودن این سهام مانع استفاده از حق رأی آن ها در مجامع عمومی و پرداخت سود به صاحبانشان نخواهد بود.

ریس، نایب ریس و منشی هیأت مدیره

ماده ۶۱- اعضای هیأت مدیره موظفند اولین جلسه هیأت مدیره را حداکثر ظرف یک هفته بعد از جلسه مجمع عمومی مؤسس یا عادی که هیأت مدیره را انتخاب کرده است، تشکیل دهند. در جلسه مذکور، اعضای هیأت مدیره باید از بین خود، یک ریس و یک نایب ریس برای هیأت مدیره تعیین نمایند. مدت ریاست ریس و نیابت نایب ریس بیش از مدت عضویت آن ها در هیأت مدیره نخواهد بود. ریس و نایب ریس قابل عزل و انتخاب مجدد می باشند. اعضای هیأت مدیره از بین خود یا از خارج، یک نفر را به عنوان منشی جلسات انتخاب می نمایند.

ماده ۶۲- هرگاه ریس هیأت مدیره موقتاً نتواند وظایف خود را انجام دهد، وظایف او را نایب ریس هیأت مدیره انجام خواهد داد و در صورت غیبت ریس و نایب ریس، اعضای هیأت مدیره، یک نفر از اعضای حاضر در جلسه را تعیین می نمایند تا وظایف ریس را انجام دهد.

تشکیل جلسات هیأت مدیره

ماده ۶۳- ترتیب برگزاری جلسات هیأت مدیره توسط اعضای هیأت مدیره تعیین می شود. جلسات هیأت مدیره در مواقع مقتضی که فاصله آن ها نباید بیش از یک ماه باشد، به دعوت کتبی رییس یا نایب رییس و یا دو نفر از اعضای هیأت مدیره تشکیل می شود. بین تاریخ ارسال دعوت نامه و تشکیل جلسه هیأت مدیره باید فاصله زمانی متعارفی وجود داشته باشد. چنان چه در هر یک از جلسات هیأت مدیره، تاریخ تشکیل جلسه بعد تعیین و در صورت جلسه قید شود، ارسال دعوت نامه برای اعضای که در همان جلسه حضور داشته اند، ضرورت نخواهد داشت.

تبصره- در موارد اضطراری، مدیرعامل می تواند درخواست تشکیل جلسه هیأت مدیره را به رییس یا نایب رییس هیأت مدیره ارایه دهد.

ماده ۶۴- جلسات هیأت مدیره در مرکز اصلی شرکت یا در هر محل دیگری که در دعوت نامه تعیین شده باشد، برگزار خواهد شد.

حد نصاب برای رسمیت جلسه هیأت مدیره

ماده ۶۵- جلسات هیأت مدیره در صورتی رسمیت دارد که بیش از نصف اعضای هیأت مدیره در آن جلسات حضور داشته باشند. تصمیمات هیأت مدیره با موافقت اکثریت اعضاء حاضر معتبر خواهد بود. در صورتی که مدیرعامل عضو هیأت مدیره نباشد جز در مواردی که هیأت مدیره تشخیص به عدم حضور دهد، حضور وی در جلسات هیأت مدیره بلامانع است ولی حق رای نخواهد داشت.

ماده ۶۶- شخص حقیقی که نماینده شخص حقوقی در هیأت مدیره شرکت است و سایر اعضای هیأت مدیره نمی توانند برای حضور در جلسات هیأت مدیره، نماینده یا وکیل معرفی نمایند.

صورت جلسات هیأت مدیره

ماده ۶۷- برای هر یک از جلسات هیأت مدیره، باید صورت جلسه ای تنظیم شود که به امضای تمامی اعضای حاضر در جلسه برسد. نام اعضای حاضر و غایب و خلاصه ای از مذاکرات

و همچنین تصمیمات متخذه در جلسه با قید تاریخ در صورت جلسه ذکر می‌گردد. نظر هر یک از اعضا که با تمام یا بعضی از تصمیمات مندرج در صورت جلسه مخالف باشد، باید در ذیل صورت جلسه قید شود.

جبران خدمات اعضای هیأت مدیره

ماده ۶۸- جبران خدمات اعضای هیأت مدیره، توسط مجمع عمومی عادی و با توجه به تعداد ساعات و اوقاتی که هر عضو هیأت مدیره در شرکت حضور خواهد داشت، تعیین می‌گردد. اعضای هیأت مدیره و افراد تحت تکفل آنان حق ندارند وجه، دارایی و امتیازات دیگری غیر از آنچه به تصویب مجمع عمومی رسیده، از شرکت دریافت دارند.

ماده ۶۹- هر نوع پرداخت به اعضای غیرموظف هیأت مدیره، در چارچوب ماده ۱۳۴ «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» و با رعایت مفاد این اساسنامه صورت می‌پذیرد.

اعطای وام یا اعتبار به مدیران

ماده ۷۰- مدیرعامل شرکت و اعضاء هیأت مدیره به استثناء اشخاص حقوقی، حق ندارند هیچ‌گونه وام یا اعتباری از شرکت تحصیل نمایند و شرکت نمی‌تواند دیون آنان را تضمین یا تعهد کند. این‌گونه عملیات به‌خودی‌خود باطل است. ممنوعیت مذکور در این ماده شامل اشخاصی نیز که به نمایندگی شخص حقوقی عضو هیأت مدیره، در جلسات هیأت مدیره شرکت می‌کنند و همچنین شامل همسر و پدر و مادر و اجداد و اولاد و اولاد و برادر و خواهر اشخاص مذکور در این ماده هم می‌گردد.

پاداش اعضای هیأت مدیره

ماده ۷۱- هر سال طبق تصمیم مجمع عمومی عادی، می‌تواند نسبت معینی از سود خالص به عنوان پاداش با رعایت «قانون اصلاح ماده ۲۴۱ لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت» مصوب ۱۳۹۵/۲/۲۰ مجلس شورای اسلامی، به هیأت مدیره اعطا شود.

مدیرعامل

ماده ۷۲- مدیرعامل، بالاترین مقام اجرایی شرکت است که از میان اشخاص حقیقی، توسط هیأت‌مدیره شرکت انتخاب می‌شود و در حدود اختیاراتی که از طرف هیأت‌مدیره به وی تفویض شده، نماینده شرکت محسوب گردیده و از طرف شرکت حق امضاء دارد. مدیرعامل شرکت می‌تواند یک نفر را به عنوان قائم‌مقام که قبلاً انتخاب آن به تأیید هیأت‌مدیره رسیده باشد، منصوب کرده و برخی از اختیارات خود را به وی یا سایر کارکنان شرکت با حق تفویض و توکیل به غیر ولو کراراً تفویض نماید.

تبصره ۱- مدیرعامل نمی‌تواند در دوره مسئولیت خود، در شغل دیگری در داخل شرکت و در خارج از شرکت شاغل و یا همزمان در شرکت دیگر که تمام یا بخشی از سرمایه آن متعلق به دولت یا نهادها یا مؤسسات عمومی غیردولتی است؛ عضو هیأت‌مدیره باشد.

تبصره ۲- انتخاب مدیرعامل و قائم‌مقام مدیرعامل منوط به تأیید صلاحیت آنان توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

بالاترین سمت مدیریت عامل

ماده ۷۳- در صورتی که به دلیل استعفا، برکناری، فوت یا هر دلیل دیگری، سمت مدیرعاملی شرکت بالاترین سمت شود، هیأت‌مدیره باید ظرف حداکثر یک ماه با رعایت مفاد اساسنامه، شخص دیگری را به این سمت تعیین و جهت تأیید صلاحیت به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران معرفی نماید. تا زمان انتخاب مدیرعامل، قائم‌مقام کلیه وظایف و مسئولیت‌های مدیرعامل را بر عهده خواهد داشت.

معاملات مدیران با شرکت

ماده ۷۴- اعضای هیأت‌مدیره و مدیرعامل شرکت و همچنین مؤسسات و شرکت‌هایی که اعضای هیأت‌مدیره شرکت، شریک یا عضو هیأت‌مدیره یا هیأت‌عامل آن‌ها باشند، نمی‌توانند بدون تصویب هیأت‌مدیره در معاملاتی که با شرکت یا به حساب شرکت می‌شود به طور مستقیم یا غیرمستقیم طرف معامله واقع و یا سهام شونند و در صورت

اجازه نیز مفاد ماده (۱۳۹) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» لازم الرعایه می‌باشد.

رقابت مدیران با شرکت

ماده ۷۵- اعضاء هیأت‌مدیره و مدیرعامل شرکت نمی‌توانند معاملاتی نظیر معاملات شرکت که متضمن رقابت با شرکت باشد انجام دهند. هر مدیری که از مقررات این ماده تخلف کند و تخلف او موجب ضرر و زیان شرکت گردد، مسئول جبران آن خواهد بود. منظور از ضرر در این ماده اعم است از ورود خسارت یا تفویت منفعت.

صاحبان امضای مجاز

ماده ۷۶- هیأت‌مدیره نحوه امضای اوراق و اسناد تجاری و قراردادها و اوراق تعهدآور شرکت از قبیل چکها، سفته‌ها، بروات و سایر اوراق تجاری و نیز اشخاصی را که حق امضاء دارند، تعیین خواهد نمود.

تبصره - صورت جلسه هیأت‌مدیره در خصوص تعیین دارندگان امضاء مجاز، حداکثر ظرف یک ماه به اداره ثبت شرکتها ارسال تا پس از ثبت در روزنامه رسمی، جهت اطلاع عموم آگهی شود.

بخش ششم: بازرسی و حسابرسی مستقل

ماده ۷۷- بازرسی قانونی و حسابرسی شرکت از میان مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران انتخاب می‌شوند.

انتخاب بازرسی

ماده ۷۸- مجمع عمومی عادی در هر سال یک بازرسی اصلی و یک بازرسی علی‌البدل را برای انجام وظایف و مسئولیت‌های مقرر در قوانین و مقررات مرتبط و همچنین اساسنامه شرکت، برای مدت یک سال تعیین می‌کند.

تبصره - در صورت فوت یا استعفا یا سلب شرایط قانونی بازرسی اصلی و یا خودداری از انجام وظایف قانونی وظیفه او را بازرسی علی‌البدل انجام خواهد داد.

ماده ۷۹- مجمع عمومی عادی در هر موقع می‌تواند بازرسی را عزل کند به شرط آن که جانشین وی را در همان زمان انتخاب نماید.

ماده ۸۰- شرکت نمی‌تواند بازرسی را که برای چهار سال متوالی بازرسی آن را بر عهده داشته است، برای سال بعد آن به عنوان بازرسی انتخاب نماید.

تبصره - چنانچه سازمان حسابرسی به عنوان بازرسی شرکت تعیین شده باشد، از شمول قاعده فوق مستثنی است.

وظایف بازرسی

ماده ۸۱- بازرسی وظایف زیر را برعهده دارد:

۱-۸۱- اظهارنظر در خصوص صحت و درستی صورت‌های مالی شرکت؛

۲-۸۱- اظهارنظر درباره صحت مطالب و اطلاعاتی مالی و غیرمالی که هیأت‌مدیره در اختیار مجامع عمومی قرار می‌دهد و آگاه ساختن مجامع در صورت آرایه اطلاعات خلاف واقع توسط هیأت‌مدیره؛

۳-۸۱- حصول اطمینان از رعایت یکسان حقوق صاحبان سهام در حدود قانون و اساسنامه شرکت؛

۴-۸۱- آرایه گزارش به مجامع عمومی راجع به رعایت یا عدم رعایت قوانین و مقررات توسط هیأت‌مدیره.

ماده ۸۲- گزارش بازرسی باید لااقل ده روز قبل از تشکیل مجامع عمومی عادی جهت مراجعه صاحبان سهام، در مرکز اصلی شرکت آماده باشد. تصمیماتی که توسط مجمع عمومی راجع به تصویب صورت‌های مالی از جمله صورت‌داری‌ها و ترازنامه و حساب و سود و زیان شرکت بدون قرائت گزارش بازرسی اتخاذ شود، از درجه اعتبار ساقط خواهد بود.

اختیارات بازرسی

ماده ۸۳- بازرسی می‌تواند در هر موقع هرگونه رسیدگی و بازرسی لازم را انجام داده و اسناد و مدارک و اطلاعات مربوط به شرکت را مطالبه کرده و مورد رسیدگی قرار دهد.

مسئولیت بازرسی

ماده ۸۴- مسئولیت بازرسان اعم از اصلی و علی‌البدل در مقابل شرکت و اشخاص ثالث طبق مقررات ماده (۱۵۴) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» می‌باشد.

ماده ۸۵- بازرسی می‌تواند به مسئولیت خود در انجام وظایفی که برعهده دارد، از نظر کارشناسان استفاده کند، به شرط آن‌که آن‌ها را قبلاً به شرکت معرفی کرده باشد. این کارشناسان در مواردی که بازرسی تعیین می‌کند، مانند خود بازرسی، حق هرگونه تحقیق و رسیدگی را خواهند داشت.

جبران خدمات بازرسی

ماده ۸۶- جبران خدمات بازرسی توسط مجمع عمومی عادی تعیین می‌گردد. بازرسی و افراد تحت تکفل وی حق ندارند وجه، دارایی و امتیازات دیگری غیر از آنچه به تصویب مجمع عمومی رسیده، از شرکت دریافت دارند.

معاملات بازرسی با شرکت

ماده ۸۷- بازرسی نمی‌تواند در معاملاتی که با شرکت یا به حساب شرکت انجام می‌گیرد به طور مستقیم یا غیرمستقیم ذی‌نفع شود.

انتخاب حسابرسی

ماده ۸۸- مجمع عمومی عادی در هر سال یک حسابرس را برای حسابرسی صورت‌های مالی شرکت برای مدت یک سال تعیین می‌کند.

وظایف حسابرسی

ماده ۸۹- حسابرس علاوه بر مسئولیت‌های قانونی، موظف است در خصوص صحت و درستی صورت‌های مالی شرکت از حیث رعایت الزامات مقرر در استانداردهای حسابداری ایران و ضوابط و دستورالعمل‌های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سایر ضوابط مربوط، اظهارنظر نماید.

ماده ۹۰- حسابرس حسب مورد و بنا به درخواست بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، باید گزارش‌های ویژه در خصوص عملکرد شرکت از حیث رعایت مقررات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را تهیه و به آن بانک تسلیم نماید. جبران خدمات حسابرس در خصوص گزارش‌های مورد درخواست بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بر عهده شرکت می‌باشد.

بخش هفتم: سال مالی و صورت‌های مالی شرکت

سال مالی

ماده ۹۱- سال مالی شرکت از روز اول ماه هر سال آغاز می‌شود و در روز آخر ماه (همان سال/سال بعد) به پایان می‌رسد. اولین سال مالی شرکت استثنائاً از تاریخ ثبت آن در مرجع ثبت شرکت‌ها آغاز شده و روز آخر ماه (همان سال/سال بعد) خاتمه می‌یابد.

صورت‌های مالی سالانه

ماده ۹۲- صورت‌های مالی سالانه شرکت باید توسط مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا سازمان حسابرسی، حسابرسی شود.

ماده ۹۳- شرکت کلیه رویدادهای مالی خود را براساس قوانین، مقررات و ضوابط موجود و در چارچوب استانداردهای حسابداری و الزامات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ثبت و ضبط می‌نماید.

ماده ۹۴- هیأت مدیره می‌باید موافق ماده (۱۳۷) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» حداقل هر شش ماه یکبار خلاصه صورت دارایی و قروض شرکت را تنظیم کرده به بازرس ارائه دهد.

ماده ۹۵- هیأت مدیره شرکت باید پس از انقضای هر سال مالی با رعایت ماده (۱۳۸) و وفق مفاد ماده (۲۳۲) «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷»، صورت دارایی و دیون شرکت را در پایان سال و همچنین ترازنامه و حساب عملکرد و حساب سود و زیان شرکت را به ضمیمه گزارشی درباره فعالیت و وضع عمومی شرکت طی سال مالی مزبور تنظیم کند. اسناد مذکور در این ماده باید اقلابست روز قبل از تاریخ تشکیل مجمع عمومی عادی سالانه در اختیار بازرسان گذاشته شود تا پس از رسیدگی همراه با گزارش بازرس به مجمع عمومی صاحبان سهام تقدیم گردد

ماده ۹۶- صورت‌های مالی حسابرسی شده هر سال مالی باید حداکثر ظرف مدت ۴ ماه پس از انقضای سال مالی شرکت برای تصویب به مجمع عمومی صاحبان سهام تقدیم گردد.

ماده ۹۷- شرکت به صورت سالانه گزارش و صورت‌های مالی حسابرسی شده را تهیه و به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌نماید.

حق مراجعه صاحبان سهام

ماده ۹۸- از پانزده روز قبل از انعقاد مجمع عمومی سالانه، هر صاحب سهام می‌تواند به مرکز اصلی شرکت مراجعه کرده و رونوشت صورت‌های مالی شرکت را دریافت دارد.

مفاصاحساب

ماده ۹۹- تصویب صورت‌های مالی شرکت در هر دوره توسط مجمع عمومی، به منزله مفاصاحساب هیأت‌مدیره برای همان دوره مالی خواهد بود.

اقلام ترازنامه و استهلاك اموال

ماده ۱۰۰- ارزیابی دارایی‌های شرکت طبق موازین و استانداردهای حسابداری به عمل خواهد آمد. در ترازنامه باید استهلاك اموال و اندوخته‌های لازم در نظر گرفته شود ولو آن‌که

پس از وضع استهلاک و اندوخته‌ها سود قابل تقسیم باقی نماند یا کافی نباشد. پایین آمدن ارزش دارایی ثابت خواه در نتیجه بهره‌برداری و خواه بر اثر تغییرات فنی و خواه به علل دیگر باید در استهلاکات منظور گردد. برای جبران کاهش احتمالی ارزش سایر ارقام دارایی‌ها و زیان و هزینه‌های احتمالی باید ذخیره لازم منظور گردد.

تبصره - تعهداتی که شرکت آن را تضمین کرده است؛ باید با قید مبلغ درذیل ترازنامه آورده شود.

اندوخته قانونی، احتیاطی و اختیاری

ماده ۱۰۱- از سود خالص شرکت پس از وضع زیان‌های وارده در سالهای قبل باید معادل یک بیستم آن بر طبق ماده ۱۴۰ «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷» به عنوان اندوخته قانونی موضوع شود. هر تصمیمی بر خلاف این امر باطل است.

ماده ۱۰۲- هیأت‌مدیره می‌تواند با موافقت مجمع عمومی عادی، قسمتی از سود ویژه هر سال را به سایر اندوخته‌ها اختصاص دهد.

سود قابل تقسیم

ماده ۱۰۳- تقسیم سود و اندوخته‌های اختیاری بین صاحبان سهام، فقط پس از تصویب مجمع عمومی عادی جایز خواهد بود.

پرداخت سود به صاحبان سهام

ماده ۱۰۴- پرداخت سود به صاحبان سهام پس از تصویب مجمع در خصوص میزان و مهلت پرداخت سود، صورت می‌گیرد.

بخش هشتم: مقررات لازم‌الرعايه

ماده ۱۰۵- نرخ سود تسهیلات اعطایی شرکت تابع تصمیمات شورای پول و اعتبار و ابلاغیه‌های بانک مرکزی خواهد بود.

ماده ۱۰۶- شرکت مجاز به اخذ هیچ مبلغی خارج از قرارداد با مشتری تحت عنوان ودیعه و نظایر آن، نمی‌باشد.

ماده ۱۰۷- شرکت مجاز به دریافت و نگهداری سپرده از مشتریان و سایر اشخاص نمی‌باشد.

ماده ۱۰۸- شرکت مکلف است همواره حداقل ۸۵ درصد از منابع در اختیار خود را به عملیات لیزینگ و پیش‌پرداخت تهیه کالاهای موضوع عملیات لیزینگ تخصیص دهد. در هر حال، وجوه پیش‌پرداخت شده بابت تهیه کالاهای موضوع عملیات لیزینگ نباید از ۲۰ درصد منابع در اختیار شرکت تجاوز نماید.

ماده ۱۰۹- حداکثر مجموع مانده تسهیلات اعطایی به هر مشتری نباید از ۵ درصد مجموع حقوق صاحبان سهام مندرج در آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده شرکت تجاوز نماید.

ماده ۱۱۰- مانده تسهیلات دریافتی از مؤسسات اعتباری برای شرکت در هر زمان نباید بیش از دو برابر مجموع حقوق صاحبان سهام مندرج در آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده باشد.

ماده ۱۱۱- مانده پیش‌دریافت از مشتریان در هر زمان نباید از ۵۰ درصد مجموع حقوق صاحبان سهام مندرج در آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده شرکت بیشتر شود.

ماده ۱۱۲- انجام عملیات لیزینگ، در خارج از نشانی مندرج در اساسنامه ثبت شده شرکت و اجازه‌نامه فعالیت شرکت، ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۱۳- شرکت نمی‌تواند سهام خود را که متعلق به سهامداران آن است، برای تضمین تسهیلات اعطایی و یا تعهدات ایجادشده به عنوان وثیقه بپذیرد.

ماده ۱۱۴- شرکت در مقابل خساراتی که در اثر عملیات آن متوجه مشتریان می‌شود، مسئول و متعهد جبران می‌باشد. اعضای هیأت‌مدیره و مدیرعامل شرکت نیز مسئول خساراتی می‌باشند که به علت تخلف هر یک از آنها، از قوانین و مقررات موضوعه و یا اساسنامه شرکت به صاحبان سهام و یا مشتریان وارد می‌شود.

بخش نهم: انحلال

ماده ۱۱۵- انحلال و ورشکستگی شرکت در چارچوب قوانین و مقررات ذی‌ربط انجام می‌پذیرد. ترتیبات انحلال و ورشکستگی شرکت باید به نحوی انجام پذیرد که تعهدات شرکت در مقابل مشتریان به طور کامل انجام شود. در هر حال پرداخت مطالبات ناشی از پیش دریافت اخذ شده از مشتریانی که کالای آنها تحویل نشده دارای اولویت می‌باشد.

انحلال اختیاری شرکت و تصفیه

ماده ۱۱۶- انحلال اختیاری شرکت با رعایت قانون تجارت، «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷»، دستورالعمل اجرایی تأسیس، فعالیت و نظارت بر شرکت‌های لیزینگ (واسپاری) و سایر مقررات مربوطه صورت می‌گیرد.

ماده ۱۱۷- انحلال اختیاری شرکت موکول به اعلام قبلی و مکتوب به بانک مرکزی و کسب موافقت بانک یادشده و طی مراحل قانونی می‌باشد.

ماده ۱۱۸- مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت، به پیشنهاد هیأت مدیره می‌تواند رأی به انحلال اختیاری شرکت بدهد. گزارش پیشنهادی هیأت مدیره باید شامل دلایل و عواملی باشد که اعضای هیأت مدیره به استناد آن، پیشنهاد انحلال اختیاری شرکت را ارائه نموده‌اند. این گزارش باید قبل از طرح در مجمع در اختیار بازرس شرکت قرار گرفته و با اظهارنظر بازرس به مجمع ارائه شود. تصمیم‌گیری در خصوص پیشنهاد هیأت مدیره بدون قرائت گزارش بازرس در مجمع امکان‌پذیر نمی‌باشد. مجمع عمومی فوق‌العاده، با موضوع انحلال اختیاری شرکت، با حضور حداقل ۷۵ درصد از دارندگان سهام رسمیت خواهد یافت.

ماده ۱۱۹- مصوبه مجمع عمومی فوق‌العاده با موضوع انحلال اختیاری شرکت باید به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تسلیم شود.

ماده ۱۲۰- هرگاه شرکت طبق مندرجات ماده ۱۱۹ این اساسنامه منحل گردد، تصفیه امور آن با متابعت از قوانین و مقررات مربوطه به عمل خواهد آمد.

انحلال قهری شرکت

ماده ۱۲۱- هرگاه اجازه‌نامه تأسیس شرکت توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران لغو شود، بلافاصله مجمع عمومی فوق‌العاده برای تصویب انحلال شرکت برگزار می‌شود و صورت‌جلسه مربوطه به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تسلیم می‌گردد.

ماده ۱۲۲- هرگاه اجازه‌نامه فعالیت شرکت توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران لغو شود؛ حسب دستور بانک مرکزی، مجمع عمومی فوق‌العاده برای تصویب انحلال شرکت برگزار می‌شود و صورت‌جلسه مربوطه به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌گردد.

ماده ۱۲۳- شرکت از تاریخ الغای اجازه‌نامه تا خاتمه تصفیه و آگهی ختم عمل، طبق دستور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران عمل می‌نماید.

بخش دهم: سایر موارد

موضوعات پیش‌بینی نشده

ماده ۱۲۴- مواردی که در این اساسنامه پیش‌بینی نشده است، مشمول مقررات «لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب اسفند ماه ۱۳۴۷»، «دستورالعمل اجرایی تأسیس، فعالیت و نظارت بر شرکت‌های لیزینگ (واسپاری)» مصوب شورای پول و اعتبار، مصوبات شورای پول و اعتبار، دستورات و بخشنامه‌های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات ذی‌ربط خواهد بود.

این اساسنامه، مشتمل بر ۱۲۴ ماده و ۱۸ تبصره در تاریخ به تصویب مجمع عمومی فوق‌العاده رسیده است.

منشی

نظار

رییس مجمع